

ser hen til den Byrde, som Bornholms Hartkorn tidligere har baaet med Hensyn til Hesteudredningen, samt til de Udgifter, der ville blive nødvendige, for at de Iovbefalede Dvælsere ved Bæbningen kunne blive afholdte, tror jeg, at man kan berolige sig ved, at Bornholms Hartkorn bliver noget højere beskattet ved Afløsningen af denne Byrde, end det øvrige Hartkorn i Landet bliver ved Afløsningen af Hesteudredningen. Den Sammenligning, som det ærede Medlem for Bornholms Amts 1ste Valgkreds brugte med Langeland, passer ikke ganske, idet Distriktsbestyreren i det øvrige Land hvilede paa samtlige Kommuner, hvortil der ikke, som det ærede Medlem nævnte, var Spørgsmaal om at etablere nogen særlig Bæbning paa Langeland. Først naar der kunde blive Spørgsmaal derom, vilde der blive Tale om, hvorledes Udgifterne dertil skulde afholdes.

Rosod: Jeg beder undskyldte, at jeg opholder Thinget endnu et Øieblik; men jeg sætter saa stor Pris paa, at Hesteholdsbyrden kan blive ligelig fordelt paa Hartkornet over hele Danmark, at jeg endogsaa vil kjøbe denne Lighed for Bornholms Bæbning. Lad os da faae dette Paaskud bort; lad os tage lige Byrder med hele Danmark; lad os være fri for Bornholms Bæbning, saa er det Paaskud borte, at ogsaa Bornholms Bæbning er en Fordel for Bornholm. Jeg tror, at jeg staar paa et meget klart Standpunkt i dette Stykke. Noget Saadant maa ske i Fremtiden; vi kunne ikke gjøre det ved denne Lov, men jeg tilraader da, at vi forkaste Lovforslaget for at kunne faae fuldstændig Lighed. Jeg staar ikke her idag, saa lidt som nogensinde ellers, som Talsmand for, hvad man kan kalde en Navnetrogs politik, for at paase min Valgkreds's særlige Interesser (Stemmer: Na!). De Herrer, som sige „Na“, skyldte at bevise mig, naar jeg nogensinde har gjort mig til Talsmand for nogen bornholmssk Forrettighed! Det skyldte De mig aabenbart at vise, men saadanne — om Formanden tillader mig at kalde det saa — Dron bevise Intet. Jeg sætter saa stor Pris paa, at vi blive stillede lige, at jeg vil opoffre den Forrettighed, som jeg synes, at den ærede Krigs-

minister endnu anser det for at være, at vi have en selvstændig Bæbning, og Alle de, der have valgt mig til at staa her, ville opoffre den med Glæde. Naar jeg siger „Alle“, mener jeg, som man jo altid gjør, Flertallet (Stemmer: Na!) Sa, det er en Bemærkning, jeg udtryffeligt finder paa sin Plads, thi ligesom man aldrig skal sige „aldrig“, saaledes tør man heller aldrig sige „Alle“. Jeg har sat saa stor Pris paa at faae denne Lighed fremkaldt, at jeg ikke engang har villet fremhæve det Punkt, som jeg maa takke det ærede Medlem for Præste Amts 1ste Valgkreds (Scavennius) for at have fremdraget, netop fordi det her vilde gaa ud over dem, som ere smaat Hartkorn. Det vilde altsaa være en ny Byrde, som de ikke tidligere have haft, men som kunde opveies Noget, idet deres Interesse ikke saameget er Grundteiidommens som en personlig Interesse, og da Bæbningen er til personlig Fordel, kunde det maasse være op imod den større Pengebyrde, de faae. Derfor lod jeg dette aldeles uomtalt, netop fordi jeg ikke vilde synes smaalig i mine Krav overfor Ministeriet; men nu takker jeg det ærede Medlem for, at han har fremdraget det, og ligeledes maa jeg takke den ærede Minister for den Velvilje, hvormed denne Bemærkning af det ærede Medlem blev modtagen af ham. Jeg maa holde fast paa mit Standpunkt, og det er virkelig et Spørgsmaal, hvorledes Domstolene vilde afgjøre denne Sag. Naar en Mand eller en Befolkning i et vist Tidsløb med lovlig Hjemmel har besiddet en Forrettighed, og man tager denne Forrettighed bort, idet man finder, at det er rimeligt og sømmeligt, at den ophører, fordi Tidsaaendens Krav fører det med sig, er det et Spørgsmaal, om ikke de Byrder, der taltsald tildels have modveiet og modvirket denne Forrettighed, ogsaa falde bort med det Samme. Det synes mig, at dette er en Grundsætning, som vi her i Thinget maa hævde, og derfor siger jeg, at dette uskyldige lille Lovforslag, hvis gode Sider Ingen villigere end jeg skal indromme, har i sig og bag sig en stor og virkningsfuld Grundtanke. Er dette sandt, saa paahviler der ikke Bornholm som saadant en særlig Hesteudredningsbyrde, men ligesom det øvrige Land en forholdsvis Del af den al-